

สภาพปัจจุบันและข้อเสนอแนะในการพัฒนาของช่วงรอยต่อทางการศึกษาระดับปฐมวัยและชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 1 ของโรงเรียนบ้านน้ำฉา ตามแนวคิดการร่วมมืออย่างมีประสิทธิภาพของครู
CURRENT STATE AND SUGGESTIONS FOR DEVELOPING ACADEMIC MANAGEMENT FOR
THE TRANSITION BETWEEN KINDERGATEN AND GRADE 1 OF BANNUMCHA SCHOOL
BASED ON THE CONCEPT OF EFFECTIVE TEACHER COLLABORATION

นายสิทธิชัย แสงนิล *

Sittichai Seangnil

อาจารย์ ดร.สืบสกุล นรินทร์างกูร ณ ออยุธยา **

Suebsakul Narintarangkul Na Ayudhaya, Ph.D.

บทคัดย่อ

การวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงบรรยาย มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบันและข้อเสนอแนะในการพัฒนาของการบริหารวิชาการในช่วงรอยต่อทางการศึกษาระดับปฐมวัยสู่ประถมศึกษาปีที่ 1 ของโรงเรียนบ้านน้ำฉาตามแนวคิดการร่วมมืออย่างมีประสิทธิภาพของครู ผู้ให้ข้อมูลได้แก่ ผู้บริหารโรงเรียน ครูฝ่ายวิชาการ ครูระดับประถมศึกษาปีที่ 1 และครูระดับปฐมวัย รวม 4 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ แบบสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้างซึ่งจะแบ่งเป็นส่วนที่ผู้ให้ข้อมูลต้องให้คะแนนสภาพปัจจุบันและการเสนอแนะแนวทางในการพัฒนา วิเคราะห์ข้อมูล ใช้ค่าเฉลี่ย และการวิเคราะห์เนื้อหา จากนั้นจึงนำผลไปพัฒนาเป็นแนวทางการบริหาร

ผลการวิจัยพบว่ามีองค์ประกอบของการร่วมมืออย่างมีประสิทธิภาพของครูที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ระดับปานกลาง จำนวน 2 องค์ประกอบ และอยู่ในระดับน้อย 4 องค์ประกอบ องค์ประกอบของการร่วมมืออย่างมีประสิทธิภาพของครูที่อยู่ในระดับปานกลางประกอบไปด้วย 1) การมีส่วนร่วมในความรับผิดชอบต่อผู้เรียนทุกคน (Joint Responsibility) 2) การมีความยืดหยุ่นต่อความคาดหวัง (Flexible Expectations) องค์ประกอบของการร่วมมืออย่างมีประสิทธิภาพของครูที่อยู่ในระดับต่ำ ประกอบไปด้วย 1) การมีเป้าหมายและความคาดหวังร่วมกัน (Shared Goals) 2) การวางแผนร่วมกัน (Common Planning) 3) การสื่อสารกันอย่างสม่ำเสมอ (Frequent Communication) 4) การจดบันทึกที่น่าเชื่อถือ (Reliable Records)

*นิสิตมหาบัณฑิตสาขาวิชาบริหารการศึกษา ภาควิชานโยบาย การจัดการและความเป็นผู้นำทางการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

*Graduate Student in Educational Administration Division, Department of Educational Policy, Management, and Leadership, Faculty of Education, Chulalongkorn University

E-mail Address: 6083853327@student.chula.ac.th

**อาจารย์ประจำสาขาวิชาบริหารการศึกษา ภาควิชา การจัดการและความเป็นผู้นำทางการศึกษาคณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

**Lecturer Student in Educational Administration Division, Department of Educational Policy, Management, and Leadership, Faculty of Education, Chulalongkorn University

E-mail Address: suebsakul.n@chula.ac.th

ISSN 1905-4491

Abstract

This was descriptive research with the objective to study the current state and offer suggestions for developing academic management for the transition between Kindergarten and Grade 1 of Bannumcha School based on the concept of effective teacher collaboration. The informants of this research consisted of four people: a school director, an academic department teacher, a teacher from Grade 1, and a Kindergarten teacher. The semi-structured interview form, which the informants scored the current state and offered suggestion of ways of development, was chosen as the research tool. The data were analyzed by mean and content analysis.

The results found that the average variables were joint responsibility and flexible expectations. The low variables consisted of shared goals, common planning, frequent communication and reliable records.

คำสำคัญ: การบริหารวิชาการ / การร่วมมืออย่างมีประสิทธิภาพ / รอยเชื่อมต่อทางการศึกษาระดับปฐมวัย และชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

KEYWORDS: ACADEMIC MANAGEMENT / EFFECTIVE COLLABORATION / THE TRANSITION OF KINDERGARTEN AND PRIMARY LEVEL

บทนำ

การศึกษาระดับปฐมวัยและระดับประถมศึกษาเป็นการศึกษาขั้นพื้นฐานในระยะแรกเริ่ม ซึ่งหากมองถึงความต่อเนื่องของระดับชั้นจะพบว่าการศึกษาทั้งสองระดับนี้เป็นระดับการศึกษาที่ต่อเนื่องกัน และมีการกำกับดูแลจากกระทรวงศึกษาธิการทั้งคู่ โดยมีหลักสูตรแกนกลางของระดับเป็นของชั้นตนเอง ซึ่งหลักสูตรทั้งสองช่วงชั้นนั้นควรที่จะมีเนื้อหาต่อเนื่องกัน แต่เมื่อผู้วิจัยได้ศึกษาหลักสูตรทั้งสองพบว่ากลับมีความแตกต่างกันอย่างชัดเจนโดยกระทรวงศึกษาธิการได้กำหนดหลักการจัดการศึกษาปฐมวัยไว้ในหลักสูตรการศึกษาปฐมวัยว่าเป็นการส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้และพัฒนาการที่ครอบคลุมเด็กปฐมวัยทุกประเภท ยึดหลักการอบรมเลี้ยงดูและให้การศึกษาที่เน้นเด็กเป็นสำคัญ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2560) ส่วนหลักการการจัดการศึกษาระดับประถมศึกษาได้ระบุไว้ว่าเป็นหลักสูตรการศึกษาเพื่อความเป็นเอกภาพของชาติ มีจุดหมายและมาตรฐานการเรียนรู้ เป็นเป้าหมายสำหรับพัฒนาเด็กและเยาวชนให้มีความรู้ ทักษะ เจตคติ และคุณธรรมบนพื้นฐานของความเป็นไทยควบคู่กับความเป็นสากล เป็นหลักสูตรการศึกษาเพื่อปวงชน ให้สังคมมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาให้สอดคล้องกับความต้องการท้องถิ่น เป็นหลักสูตรที่มีโครงสร้างยืดหยุ่น เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เป็นหลักสูตรการศึกษาสำหรับการศึกษาในระบบ นอกระบบ และตามอัธยาศัย ครอบคลุมทุกกลุ่มเป้าหมายสามารถเทียบโอนผลการเรียนรู้ และประสบการณ์ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551)

จากหลักการของหลักสูตรทั้งระดับปฐมวัยและหลักสูตรระดับประถมศึกษาข้างต้นจะพบว่าหลักการจัดการศึกษาของทั้งสองระดับการศึกษานั้นมีจุดเน้นในทิศทางที่ต่างกันโดยในระดับปฐมวัยจะมีจุดเน้นไปที่การอบรมเลี้ยงดูเด็กการพัฒนาเด็กผ่านการเล่นการร่วมมือกันของบุคคลที่แวดล้อมเด็ก แต่ในระดับประถมศึกษานั้นจะเน้นไปที่การเตรียมพลเมืองของชาติการพัฒนาความรู้พื้นฐานเป็นหลัก การศึกษาในระดับปฐมวัยและประถมศึกษานั้นเป็นระดับทางการศึกษาช่วงระยะแรกเริ่มของผู้เรียนและมีความต่อเนื่องกันในแง่ของระดับชั้น แต่เมื่อผู้เรียนสำเร็จการศึกษาในระดับปฐมวัยและก้าวเข้าสู่การศึกษาในระดับประถมศึกษาผู้เรียนกลับต้องพบกับรูปแบบการจัดการศึกษาที่มีวิธีการปฏิบัติต่อผู้เรียนที่แตกต่างกับระดับเดิมที่ผู้เรียนเพิ่งจะผ่านมายังไปกว่านั้นจากการศึกษาหลักสูตรทั้งฝั่งปฐมวัยและประถมศึกษาของกุลชา ลิ้โพโรจน์กุล พบว่า

หลักสูตรของทั้งสองระดับนั้นไม่มีความต่อเนื่องกันซึ่งจะส่งผลอย่างยิ่งต่อการปรับตัวของเด็กในระยะรอยต่อทางการศึกษา โดยสิ่งที่เด็กจะต้องเผชิญและปรับตัวในช่วงรอยต่อทางการศึกษาโดยตรงคือรูปแบบการจัดการเรียนรู้ของทั้งสองระดับชั้นที่มีรูปแบบที่แตกต่างกันตั้งแต่ด้านหลักสูตรการเรียนการสอนตลอดจนการวัดประเมินผลการศึกษา (กุลชา ลีไพโรจน์กุล, 2555) ในระดับปฐมวัยจะเป็นการประเมินเด็กตามสภาพจริงที่เด็กได้ปฏิบัติในกิจกรรมประจำวันส่วนระดับประถมศึกษาจะมีรูปแบบการประเมินที่เป็นระบบชัดเจน (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2561)

ความแตกต่างและไม่ต่อเนื่องเมื่อเด็กก้าวเข้าสู่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ทำให้เด็กหลายคนรู้สึกว่าการเปลี่ยนผ่านระหว่างรอยต่อเชื่อมต่อนี้เป็นประสบการณ์ที่น่าวิตกกังวล (Skouteris, Watson, & Lum, 2012) ระยะเชื่อมต่อทางการศึกษานี้จะมีผลต่อเด็กเป็นอย่างมากและเป็นผลในระยะยาวทั้งด้านร่างกาย อารมณ์และสติปัญญาของเด็ก ดังนั้นจึงจำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องจัดการกับระยะเชื่อมต่อทางการศึกษาของเด็กในช่วงนี้ให้ผ่านไปได้อย่างราบรื่น (Yeboah, 2002) การที่จะทำให้ช่วงรอยต่อทางการศึกษาในระดับปฐมวัยและชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ผ่านไปได้อย่างราบรื่น ครูของทั้งสองระดับจำเป็นต้องมีการร่วมมือในการทำงานร่วมกัน แต่จากการศึกษาของ Timperley พบว่าครูระดับอนุบาลและครูระดับประถมศึกษาปีที่ 1 มีเป้าหมายและความคาดหวังที่แตกต่างกันต่อตัวเด็กที่จบจากระดับปฐมวัย (Timperley, McNaughton, Howie, & Robinson, 2003) ทำให้วิธีการทำงาน และการร่วมมือกันนั้นเป็นไปได้ยาก

จากข้อค้นพบดังกล่าวสอดคล้องกับสภาพจริงในโรงเรียนบ้านน้ำฉาที่ครูระดับประถมศึกษาปีที่ 1 มีความคาดหวังต่อเด็กที่จะจบจากระดับปฐมวัยแตกต่างกับครูในระดับชั้นปฐมวัย โดยครูระดับประถมศึกษาปีที่ 1 ต้องการให้เด็กที่จบจากระดับปฐมวัยนั้น มีทักษะ อ่านออกเขียนได้ เน้นเรียนวิชาการเพื่อให้เด็กมีผลการประเมินที่ดีเมื่อขึ้นชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 แต่ครูระดับปฐมวัยมีความเชื่อและแนวปฏิบัติที่เน้นพัฒนาผู้เรียนตามพัฒนาการทุกด้าน ตามหลักการจัดการศึกษาปฐมวัย ทำให้ครูทั้งสองระดับมีความเห็นที่ไม่ไปในทิศทางเดียวกันทำให้การร่วมมือกันนั้นเกิดขึ้นได้ยากซึ่งจะมีการกล่าวถึงประเด็นนี้ในการประชุมของครูเพื่อเตรียมความพร้อมในการจัดการเรียนการสอนและมีร่องรอยหลักฐานในรูปแบบของการบันทึกการประชุม (โรงเรียนบ้านน้ำฉา, 2561) ทำให้เมื่อมีการประเมินตนเองของสถานศึกษาในระดับปฐมวัยจะมีข้อที่ต้องให้ระดับปฐมวัยพัฒนาผู้เรียนให้มีความพร้อมตามที่ระดับประถมศึกษาปีที่ 1 คาดหวังซึ่งระบุไว้ในส่วนท้ายของรายงานการประเมินตนเองของโรงเรียนบ้านน้ำฉาในส่วนของระดับปฐมวัย (โรงเรียนบ้านน้ำฉา, 2560) ซึ่งปัญหานี้จะส่งผลต่อผู้เรียนที่อยู่ในช่วงรอยต่อทางการศึกษา ซึ่งพบว่าครูระดับประถมศึกษาและครูระดับปฐมวัยที่ไม่เข้าใจในรูปแบบการเรียนรู้ของการศึกษาต่างระดับจากตนเอง จะทำให้ผู้เรียนที่เปลี่ยนผ่านจากชั้นปฐมวัยไปสู่ระดับประถมศึกษาปีที่ 1 นั้นขาดความต่อเนื่องและเกิดปัญหาในการปรับตัวนำไปสู่ปัญหาในด้าน การเรียนของเด็ก ซึ่งการที่จะให้เด็กสามารถปรับตัวในช่วงรอยต่อทางการศึกษาได้อย่างราบรื่นนั้นจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องได้รับความร่วมมือทั้งจากทางบ้านและโรงเรียนหนึ่งในนั้นคือครูที่ต้องช่วยเหลือให้เด็กผ่านกระบวนการเปลี่ยนผ่านนี้ไปได้ (ยศวีร์ สายฟ้า, 2557; Yeboah 2002)

จากการศึกษาของ (Goddard, Goddard, & Tschannen-Moran, 2007) พบว่าการร่วมมือ การทำงานร่วมกันของครูนั้นมีผลต่อความสำเร็จต่อสถานศึกษาและของผู้เรียนโดยตรง ในช่วงรอยต่อของการศึกษาปฐมวัยและประถมศึกษาปีที่ 1 ซึ่งเป็นระดับการศึกษาที่ต่อเนื่องกันมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่ครูของทั้งสองระดับต้องร่วมมือกันหลาย ๆ ด้านโดยเฉพาะการแลกเปลี่ยนข้อมูลร่วมกันของครูทั้งสองระดับจะเป็นปัจจัยหนึ่งที่จะทำให้เด็กผ่านช่วงรอยต่อทางการศึกษานี้ได้อย่างประสบความสำเร็จ (Fabian & Dunlop, 2007) แต่ในสภาพความเป็นจริงจากการศึกษาที่ผ่านมาพบว่าครูในระดับประถมศึกษาปีที่ 1 และครูระดับ

ปฐมวัยในโรงเรียนเดียวกันมีการร่วมมือกันเพียง 33.7% เท่านั้น โดยมีการแลกเปลี่ยนและทำงานร่วมกันในการพัฒนาหลักสูตรในช่วงรอยต่อทางการศึกษา การออกแบบการวัดประเมินผลร่วมกันซึ่งเป็นบทบาทหน้าที่ที่สำคัญที่จะช่วยเหลือผู้เรียนเพียง 19.5% เท่านั้น จากข้อมูลนี้ชี้ให้เห็นว่าบทบาทในด้านความร่วมมือของครูทั้งสองช่วงชั้นนี้น้อยมากและการขาดความร่วมมือกันระหว่างครูทั้งสองช่วงชั้นนี้จะส่งผลต่อเด็กในช่วงรอยต่อทางการศึกษาเป็นอย่างมาก (กมลทิพย์ นิ่มคราญ, 2560)

การร่วมมืออย่างมีประสิทธิภาพของครูเป็นแนวทางหนึ่งที่จะช่วยพัฒนาการร่วมมือของครูได้โดยมีการกำหนดรูปแบบ และวิธีการปฏิบัติของครูในการร่วมมือกันไว้อย่างแพร่หลายจากนักวิชาการ หนึ่งในนั้นคือ Rice (2015) ได้กำหนด กฎเกณฑ์สำคัญที่จะนำไปสู่การร่วมมืออย่างมีประสิทธิภาพของครูไว้ 6 ข้อคือ 1) การมีเป้าหมายและความคาดหวังร่วมกัน (Shared goals) 2) การมีส่วนร่วมในความรับผิดชอบต่อผู้เรียนทุกคน (Joint responsibility) 3) มีการวางแผนร่วมกัน (Common planning) 4) การสื่อสารกันอย่างสม่ำเสมอ (Frequent communication) 5) การมีความยืดหยุ่นต่อความคาดหวัง (Flexible expectations) 6) การจดบันทึกที่น่าเชื่อถือ (Reliable Records)

จากความสำคัญของปัญหาที่กล่าวมาข้างต้นทำให้ผู้วิจัยสนใจศึกษาหาแนวทางการบริหารวิชาการช่วงรอยต่อทางการศึกษาระดับปฐมวัยและชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ของโรงเรียนบ้านน้ำฉาตามแนวคิดความร่วมมืออย่างมีประสิทธิภาพของครู เพื่อเป็นประโยชน์ในการบริหารจัดการ และเป็นแนวทางในการปฏิบัติของบุคคลที่เกี่ยวข้องกับรอยต่อทางการศึกษาระดับปฐมวัยและชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ของโรงเรียนบ้านน้ำฉาเพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อการพัฒนาผู้เรียน

วัตถุประสงค์

เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบันและหาข้อเสนอแนะในการพัฒนาของการบริหารวิชาการในช่วงรอยต่อทางการศึกษาระดับปฐมวัยและชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ของโรงเรียนบ้านน้ำฉา ตามแนวคิดการร่วมมืออย่างมีประสิทธิภาพของครู

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ โรงเรียนบ้านน้ำฉา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา สุราษฎร์ธานี เขต 1

ผู้ให้ข้อมูล

1) ผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 1 คน 2) ครูระดับปฐมวัยชั้นปีที่ 2 จำนวน 1 คน 3) ครูระดับประถมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 1 คน 4) หัวหน้าฝ่ายวิชาการโรงเรียน จำนวน 1 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ แบบสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้างเกี่ยวกับสภาพปัจจุบันและข้อเสนอแนะในการพัฒนาของการบริหารวิชาการช่วงรอยต่อทางการศึกษาระดับปฐมวัยและชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ของโรงเรียนบ้านน้ำฉาตามแนวคิดความร่วมมืออย่างมีประสิทธิภาพของครู โดยในแต่ละข้อคำถามจะแบ่งออกเป็น 3 ตอน ประกอบไปด้วย ตอนที่ 1 เป็นการสัมภาษณ์เพื่อให้ผู้ให้ข้อมูลให้คะแนนสภาพปัจจุบัน เป็นน้ำหนักคะแนน 1-5 โดยเรียงจากน้อยที่สุดไปมากที่สุด ตอนที่ 2 เป็นการสัมภาษณ์เพื่อหาเหตุผลในการให้

คะแนนในตอนที่ 1 ว่าทำไมถึงให้คะแนนอย่างนั้น ตอนที่ 3 เป็นการสัมภาษณ์เพื่อหาข้อเสนอแนะแนวทางในการพัฒนาสภาพปัจจุบันให้ดีขึ้น

ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ

1. ศึกษาเอกสารทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับรอยต่อทางการศึกษาระดับปฐมวัยและชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 และการร่วมมืออย่างมีประสิทธิภาพของครู
2. ยกร่างประเด็นและคำถามการสัมภาษณ์
3. นำเสนอแบบสัมภาษณ์กับอาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อตรวจสอบ และปรับปรุงเนื้อหา
4. ดำเนินการแก้ไขและพัฒนาประเด็นคำถามสัมภาษณ์ตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาและจัดพิมพ์แบบสัมภาษณ์

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการขอออกหนังสือ ขอความร่วมมือเก็บข้อมูลการวิจัยจาก สาขาบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จากนั้นเมื่อได้หนังสือมาจึงนำส่งหนังสือต่อโรงเรียนบ้านน้ำฉา เพื่อขออนุมัติจากผู้อำนวยการสถานศึกษาและนัดหมายวันเวลาสถานที่ในการสัมภาษณ์กับผู้ให้ข้อมูล โดยเก็บข้อมูลด้วยการสัมภาษณ์จากผู้ให้ข้อมูลทั้งหมด 4 คน โดยผู้วิจัยนัดเวลาในการเก็บข้อมูลช่วงเวลาละ 1 คน เพื่อทำการสัมภาษณ์โดยผู้วิจัยจะสัมภาษณ์ตามลำดับข้อคำถามที่ได้เตรียมไว้ทีละข้อ

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์สภาพปัจจุบันและข้อเสนอแนะในการพัฒนาของการบริหารวิชาการช่วงรอยต่อทางการศึกษาระดับปฐมวัยและชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ของโรงเรียนบ้านน้ำฉา ตามแนวคิดความร่วมมืออย่างมีประสิทธิภาพของครู โดยนำข้อมูลที่ได้มาหาค่าเฉลี่ยเลขคณิต และใช้การวิเคราะห์เนื้อหา

การแปลผลข้อมูล	ค่าเฉลี่ย 5 หมายถึง สภาพปัจจุบันอยู่ในระดับ ดีมาก
	ค่าเฉลี่ย 4-4.9 หมายถึง สภาพปัจจุบันอยู่ในระดับ ดี
	ค่าเฉลี่ย 3-3.9 หมายถึง สภาพปัจจุบันอยู่ในระดับ ปานกลาง
	ค่าเฉลี่ย 2-2.9 หมายถึง สภาพปัจจุบันอยู่ในระดับ น้อย
	ค่าเฉลี่ย 1-1.9 หมายถึง สภาพปัจจุบันอยู่ในระดับ น้อยมาก

ผลการวิจัย

จากการศึกษาสภาพปัจจุบันของการบริหารวิชาการในช่วงรอยต่อทางการศึกษาระดับปฐมวัยและประถมศึกษาปีที่ 1 ของโรงเรียนบ้านน้ำฉา ตามแนวคิดการร่วมมืออย่างมีประสิทธิภาพของครู โดยเก็บข้อมูลด้วยการสัมภาษณ์สามารถสรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลได้ดังนี้

ตาราง 1

สภาพปัจจุบันและข้อเสนอแนะในการพัฒนา ของการร่วมมือของครูโรงเรียนบ้านน้ำฉา ตามแนวคิดการร่วมมืออย่างมีประสิทธิภาพของครู

การร่วมมืออย่างมีประสิทธิภาพของครู	สภาพปัจจุบัน	ข้อเสนอแนะในการพัฒนาช่วงรอยต่อทางการศึกษาระดับปฐมวัยและชั้นประถมศึกษาปีที่1ตามแนวคิดการร่วมมืออย่างมีประสิทธิภาพของครู
1. การมีเป้าหมายและความคาดหวังร่วมกัน (Shared goals) มีค่าเฉลี่ย 2.75 อยู่ในระดับน้อย	1. มีการแลกเปลี่ยนน้อยมาก 2. ไม่มีเวลาพูดคุย 3. มีระบบส่งต่อนักเรียนในการเลื่อนชั้น 4. มีการทำข้อตกลงกันน้อย หรือไม่มีเลย 5. ครูปฐมวัยเน้นการสอนการอยู่ร่วมกันในสังคม ทำงานเป็นกลุ่ม เล่นกับเพื่อน ระเบียบวินัย การสอนประสบการณ์ แต่ ป.1 เน้นการเขียน 6. มีเป้าหมายน้อยและไม่สม่ำเสมอ 7. ครูระดับปฐมวัยและครูชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ไม่มีเป้าหมายร่วมกันในด้านวิชาการในช่วงรอยต่อทางการศึกษาระดับปฐมวัยและชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ต่างกัน อาจเป็นเพราะยังขาดความเข้าใจเป้าหมายด้านวิชาการของแต่ละช่วงชั้น/มีความคิดเห็นไม่ตรงกัน 8. มีเป้าหมาย พันธกิจ วิสัยทัศน์ ร่วมกันในโรงเรียน 9. ครู ป.1 เน้นอ่านออกเขียนได้ ครูอนุบาล เน้นสอนตามพัฒนาการครู ป.1 มีความคาดหวังกับครูอนุบาลมากเกินไป 10. มีความคาดหวังในงานวิชาการแตกต่างกันมาก	1. จัดประชุมให้ครูอนุบาลและครู ป.1 มาคุยกัน เพื่อหาทางแก้ไข 2. ต้องมีการพูดคุยแลกเปลี่ยนมากกว่านี้เพื่อเชื่อมโยงหลักสูตรของทั้งสองระดับ 3. ควรมีการพูดคุยกันตั้งแต่ต้นปี 4. จัดให้มีการพูดคุยถึงขอบเขตการจัดการเรียนการสอนทั้งสองระดับ 5. ต้องมีการประชุมเพื่อสร้างข้อตกลงร่วมกัน จัดทำข้อตกลงระหว่างครูปฐมวัยและครู ป.1 ในการดูแลเด็กให้สอดคล้องต่อเนื่องกัน 6. ต้องปรับปรุงหลักสูตรและเป้าหมายให้เชื่อมโยงกัน 7. ครูทั้งสองควรมีความยืดหยุ่นและยอมรับฟังกัน 8. ควรมีการหารือเกี่ยวกับความคาดหวังด้านวิชาการเพื่อหาจุดร่วมที่พอจะไปในทิศทางเดียวกันได้เพื่อเด็ก
2. การมีส่วนร่วมในความรับผิดชอบต่อผู้เรียนทุกคน (Joint responsibility) มีค่าเฉลี่ย 3.25 อยู่ในระดับปานกลาง	1. ไม่มีการทำงานร่วมกัน 2. ยังมีการแบ่งแยกระดับชั้นของผู้เรียน 3. มีการทำกิจกรรมร่วมกันในกิจกรรมวิชาการที่โรงเรียนจัดขึ้น 4. กิจกรรมทุกอย่างภายในโรงเรียนคุณครูทุกคนต้องร่วมมือและช่วยกันทุกกิจกรรมโดยไม่แยกวาระระดับใด	1. จัดให้เด็กมีการเรียนรู้ด้วยกันทั้งสองระดับ 2. เพิ่มการมีส่วนร่วมของครูทั้งสองระดับให้มากกว่านี้ 3. กำหนดโครงสร้างการทำงานของโรงเรียนให้ครูระดับปฐมวัยและครูชั้นประถมศึกษาปีที่ 1มีส่วนร่วมในงานวิชาการโดยไม่แบ่งแยกระดับชั้นเพื่อส่งเสริมความเข้าใจ และ ความคิดเห็นที่สอดคล้องกัน 4. ครูทุกคนต้องร่วมกิจกรรมที่โรงเรียนจัดไม่ว่าจะเป็นครูหรือเด็กระดับชั้นใด

ตาราง 1 (ต่อ)

สภาพปัจจุบันและข้อเสนอแนะในการพัฒนา ของการร่วมมือของครูโรงเรียนบ้านน้ำฉา ตามแนวคิดการร่วมมืออย่างมีประสิทธิภาพของครู

การร่วมมืออย่างมีประสิทธิภาพของครู	สภาพปัจจุบัน	ข้อเสนอแนะในการพัฒนาช่วงรอยต่อทางการศึกษาระดับปฐมวัยและชั้นประถมศึกษาปีที่1ตามแนวคิดการร่วมมืออย่างมีประสิทธิภาพของครู
3. การวางแผนร่วมกัน (Common planning) มีค่าเฉลี่ย 2.38 อยู่ในระดับน้อย	1. ไม่มีการพูดคุย 2. ไม่ค่อยมีช่วงเวลาให้ครูปฐมวัยและครูชั้นประถมศึกษาปีที่1 ได้พูดคุยพัฒนางานวิชาการร่วมกัน อาจเป็นเพราะต่างฝ่ายต่างมีชั่วโมงสอน และภาระหน้าที่ที่ต้องดูแลผู้เรียนอย่างใกล้ชิด	1. จัดประชุมเพื่อหาแนวทางที่จะช่วยเหลือ ป.1 แต่ไม่ได้เน้นอ่านเขียนในอนุบาลต้องมีการพูดคุยให้มากกว่านี้และจัดอย่างสม่ำเสมอ 2. ควรหาเวลา/ จัดเวลาให้มีการพูดคุยระหว่างครูปฐมวัยและครูชั้นประถมศึกษาปีที่1 ด้านงานวิชาการร่วมกัน 3. ควรทำ PLC สัปดาห์ละ 1 ครั้ง
4. การสื่อสารกันอย่างสม่ำเสมอ (Frequent communication) มีค่าเฉลี่ย 2.94 อยู่ในระดับน้อย	1. มีการคุยเกี่ยวกับพฤติกรรมการเรียนรู้ของเด็กบ้าง 2. มีการแลกเปลี่ยนน้อยและไม่สม่ำเสมอ 3. ขาดความเข้าใจและวัตถุประสงค์ของการแลกเปลี่ยน 4. ไม่เคยได้คุยกัน 5. มีการสื่อสารพอสมควรหลังจากทดสอบผู้เรียนแต่ละครั้ง 6. มีการส่งต่อข้อมูลนักเรียนแลพูดคุยอย่างไม่เป็นทางการ 7. มีการสื่อสารแลกเปลี่ยนประเด็นปัญหาที่เกิดขึ้นในการพัฒนาหลักสูตรค่อนข้างบ่อย หลังจากการทดสอบผู้เรียนในแต่ละครั้ง ทั้งการทดสอบในห้องเรียน และการทดสอบระดับชาติ 8. ขาดการทบทวนและค้นหาวิธีแก้ปัญหาที่เกิดขึ้น 9. มีการแลกเปลี่ยนสิ่งที่ประสบความสำเร็จในการพัฒนาหลักสูตรร่วมกันอย่างสม่ำเสมอ ผ่านการพูดคุยกัน แต่ยังมีความขัดแย้งกันบ้าง เพราะในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มุ่งเน้นผลสัมฤทธิ์ทางวิชาการ	1. พูดคุยหาแนวทางด้วยกัน วางแผนและทดลองการสอนหลายๆแบบที่สามารถสอดแทรกในอนุบาลได้ 2. ต้องมีการสื่อสาร แลกเปลี่ยนให้มากกว่านี้ 3. ควรมีการสื่อสารสิ่งที่ผู้เรียนพัฒนาขึ้นที่เป็นผลมาจากการพัฒนาหลักสูตรอย่างสม่ำเสมอ เพื่อให้ตอบสนองถึงการพัฒนาผู้เรียนในทุกด้าน 4. ควรมีการบันทึกร่องรอยหลักฐานจัดเก็บไว้เพื่อใช้ในการพัฒนาเด็กต่อไป 5. ต้องมีการร่วมแก้ปัญหาในการพัฒนาหลักสูตร 6. ควรมีการสื่อสารแลกเปลี่ยนประเด็นปัญหาที่เกิดขึ้นในการพัฒนาหลักสูตรอย่างสม่ำเสมอ เพราะในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มีการทดสอบด้านวิชาการที่ต้องการให้เกิดขึ้นกับผู้เรียนค่อนข้างมาก 7. ต้องมีการแลกเปลี่ยนประสบการณ์ที่สำเร็จ

ตาราง 1 (ต่อ)

สภาพปัจจุบันและข้อเสนอแนะในการพัฒนา ของการร่วมมือของครูโรงเรียนบ้านน้ำฉา ตามแนวทางการร่วมมืออย่างมีประสิทธิภาพของครู

การร่วมมืออย่างมีประสิทธิภาพของครู	สภาพปัจจุบัน	ข้อเสนอแนะในการพัฒนาช่วงรอยต่อทางการศึกษาระดับปฐมวัยและชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ตามแนวทางการร่วมมืออย่างมีประสิทธิภาพของครู
5. การมีความยืดหยุ่นต่อความคาดหวัง (Flexible expectations) มีค่าเฉลี่ย 3.00 อยู่ในระดับปานกลาง	1. ไม่ค่อยยอมรับ 2. ไม่ค่อยได้พูดคุยกัน 3. ครูสามารถยอมรับและปรับตัวเข้ากับการเปลี่ยนแปลงของหลักสูตรได้เฉพาะในระดับชั้นที่สอน 4. มีการพยายามปฏิบัติให้สอดคล้องกับหลักสูตรสถานศึกษา	1. ควรเปิดใจยอมรับอนุบาลไม่สามารถสอนอ่านเขียนได้อย่างเดียว แต่ทำได้คือ สอดแทรกเข้าไปให้เด็กได้พัฒนาตามพัฒนาการ 2. ต้องมีการปรับปรุงตัวและยอมรับการเปลี่ยนแปลง 3. ควรสร้างความเข้าใจระหว่างครูทั้งสองช่วงชั้น
6. การจดบันทึกที่น่าเชื่อถือ (Reliable records) มีค่าเฉลี่ย 2.25 อยู่ในระดับน้อย	1. ไม่มีการบันทึก 2. ส่วนใหญ่เป็นการพูดคุยด้วยวาจาในเวลาที่เกิดเจตนา เพื่อให้อีกฝ่ายทราบถึงปัญหาที่เกิดขึ้นกับผู้เรียน แต่ไม่มีการจดบันทึกเป็นรูปธรรม	1. มีการทำข้อตกลงถึงระดับเขตพื้นที่การศึกษา ถึงขอบเขตการสอนให้ชัดเจนว่าแต่ละระดับชั้นสอนแค่ไหน 2. ควรมีการจดบันทึกเกี่ยวกับการพูดคุยการตัดสินใจร่วมกันระหว่างครูปฐมวัยและครูชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ในการพัฒนาหลักสูตรในทุกๆ ครั้ง เพื่อนำสิ่งที่พูดคุยกันมาแก้ปัญหา / พัฒนาร่วมกัน

จากการวิเคราะห์ข้อมูลตามกรอบแนวทางการวิจัยจะพบว่า สภาพปัจจุบันขององค์ประกอบของการร่วมมืออย่างมีประสิทธิภาพของครูในภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อย โดยแบ่งเป็นมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 2 องค์ประกอบ และมีองค์ประกอบของการร่วมมืออย่างมีประสิทธิภาพของครูที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อยจำนวน 4 องค์ประกอบ ดังนี้

องค์ประกอบของการร่วมมืออย่างมีประสิทธิภาพของครูที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ระดับปานกลาง ประกอบไปด้วย

1. การมีส่วนร่วมในความรับผิดชอบต่อผู้เรียนทุกคน (Joint responsibility)
2. การมีความยืดหยุ่นต่อความคาดหวัง (Flexible expectations)

องค์ประกอบของการร่วมมืออย่างมีประสิทธิภาพของครูที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อยประกอบไปด้วย

1. การมีเป้าหมายและความคาดหวังร่วมกัน (Shared goals)
2. การวางแผนร่วมกัน (Common planning)
3. การสื่อสารกันอย่างสม่ำเสมอ (Frequent communication)
4. การจดบันทึกที่น่าเชื่อถือ (Reliable records)

ข้อเสนอแนะในการพัฒนาช่วงรอยต่อทางการศึกษาระดับปฐมวัยและชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ตามแนวทางการร่วมมืออย่างมีประสิทธิภาพของครูจะเป็นไปในทิศทางเดียวกัน คือ ต้องการให้มีการสร้างความเข้าใจที่ตรงกันทั้งด้านทัศนคติและเป้าหมายของช่วงรอยต่อทางการศึกษาระดับปฐมวัยและชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

โดยการจัดให้มีการสื่อสารแลกเปลี่ยน มีการทำงานร่วมกันระหว่างครูทั้งสองระดับ และมีการจัดทำหลักสูตรที่ต่อเนื่องกันของทั้งสองระดับการศึกษา

อภิปรายผล

จากผลการวิจัยสามารถแบ่งสภาพปัจจุบันขององค์ประกอบของการร่วมมืออย่างมีประสิทธิภาพของครู ออกได้เป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ระดับน้อยและกลุ่มที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งผู้วิจัยได้ อภิปรายผลไว้ดังนี้

องค์ประกอบของการร่วมมืออย่างมีประสิทธิภาพของครูที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อย

1. การมีเป้าหมายและความคาดหวังร่วมกัน (Shared Goals)

ผลการวิจัยพบว่า ระดับของสภาพปัจจุบันของการมีเป้าหมายและความคาดหวังร่วมกันนั้นอยู่ในระดับน้อย เหตุผลอาจมาจากรูปแบบการเรียนการสอนของระดับปฐมวัยและรูปแบบการเรียนการสอนของชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 นั้นมีความแตกต่างกันอย่างมาก จึงทำให้ความคาดหวังต่อตัวเด็กของครูจึงมีความแตกต่างกัน กล่าวคือในขณะที่ระดับปฐมวัยเน้นการสอนการจัดกิจกรรมตามพัฒนาการของผู้เรียนแต่ในระดับประถมศึกษาปีที่ 1 มีจุดเน้นให้เด็กอ่านออกเขียนได้ ซึ่งสอดคล้องกับ (Fabian & Dunlop, 2007) ได้กล่าวไว้ว่าผู้เรียนในระดับประถมศึกษาปีที่ 1 ต้องเจอกับความแตกต่างของหลักสูตรที่มีจุดเน้นที่แตกต่างกัน ซึ่งส่งผลให้ผลลัพธ์หรือสิ่งที่ครูทั้งสองคาดหวังให้เกิดต่อผู้เรียนก็ย่อมที่จะแตกต่างกันไปด้วย สิ่งนี้เองที่นำมาซึ่งปัญหาที่ผู้เรียนต้องพบเจอและปรับตัวเมื่อเลื่อนระดับการศึกษา

2. การวางแผนร่วมกัน (Common Planning)

สภาพปัจจุบันของการวางแผนร่วมกันระหว่างครูทั้งสองระดับอยู่ในระดับน้อย ซึ่งเป็นผลมาจากบริบทที่แตกต่างกันอย่างชัดเจนซึ่งในการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่าครูระดับปฐมวัยและครูชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 แทบจะไม่วางแผนพูดคุยถึงแนวทางการดำเนินการด้วยกันเลยซึ่งน่าจะมีสาเหตุสืบเนื่องมาจากการะงานที่ค่อนข้างจะขาดจากกัน ประกอบกับครูทั้งสองระดับมีเด็ก ๆ ที่ต้องได้รับการดูแลอย่างใกล้ชิดจึงขาดช่วงเวลาที่จะได้มาวางแผนร่วมกัน อีกทั้งระบบการทำงานในโรงเรียนยังไม่มีกรอบแบบระบบหรือช่วงเวลาสำหรับวางแผนร่วมกันให้กับครูทั้งสองระดับ ซึ่งในสภาพที่ควรจะเป็นนั้นการที่จะช่วยให้เด็กประสบความสำเร็จในช่วงรอยต่อทางการศึกษาได้นั้นจำเป็นอย่างยิ่งที่ครูทั้งสองระดับจะต้องมีการวางแผนการทำงานร่วมกัน (กมลทิพย์ นิ่มศราวุธ, 2560)

3. การสื่อสารกันอย่างสม่ำเสมอ (Frequent communication)

ค่าเฉลี่ยของสภาพปัจจุบันของการสื่อสารกันอย่างสม่ำเสมออยู่ในระดับน้อย ข้อมูลจากการสัมภาษณ์พบว่า การสื่อสารกันในแบบเป็นทางการระหว่างครูระดับปฐมวัยและครูชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 นั้นไม่ได้เกิดขึ้นเลย ซึ่งเป็นเพราะบริบทของการทำงานและระดับการศึกษาของทั้งสองช่วงชั้นนั้นแบ่งขาดออกจากกันอย่างชัดเจน และข้อมูลจากผู้ให้สัมภาษณ์ยังพบว่า การสื่อสารระหว่างครูระดับปฐมวัยและครูชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 นั้นมักจะเป็นไปในรูปแบบที่ไม่เป็นทางการ คือ มีการพูดคุยกันบ้างเมื่อพบปัญหาใหญ่ๆ หรือหลังจากที่มีการทดสอบบางอย่างเกิดขึ้นในชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 แต่การสื่อสารเหล่านั้นไม่ได้เป็นไปเพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลใดๆ ร่วมกันเลยแต่แฝงด้วยความเห็นที่ไม่ลงรอยกันพอสมควร ซึ่งหากมีการสื่อสารที่มีคุณภาพระหว่างครูระดับประถมศึกษาและครูระดับประถมศึกษาเกิดขึ้น มีการแลกเปลี่ยนข้อมูลต่างๆ ด้วยกันจะช่วยเพิ่มความเข้าใจ และแก้ปัญหาในช่วงรอยต่อทางการศึกษาระดับปฐมวัยสู่ประถมศึกษาให้เด็กได้ (Chan, 2012)

4. การจดบันทึกที่น่าเชื่อถือ (Reliable Records)

การจดบันทึกที่น่าเชื่อถือ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อยและมีคะแนนเฉลี่ยต่ำที่สุดจากทุกข้อ ซึ่งผู้ให้ข้อมูลระบุว่าไม่ได้มีการจดบันทึกใด ๆ เลยเมื่อมีการพูดคุยกันระหว่างครูระดับปฐมวัยและครูชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ซึ่งน่าจะมีสาเหตุมาจากการพูดคุยของครูทั้งสองระดับนั้นเป็นการพูดคุยที่ไม่เป็นทางการ เป็นการพูดคุยเมื่อพบปะกันเท่านั้นจึงทำให้ไม่มีการบันทึกใด ๆ เกิดขึ้น แต่หากมีการจดบันทึกเกี่ยวกับการพูดคุยหรือได้ทำการตกลงร่วมกันแล้ว เมื่อมีปัญหาจากประเด็นเดิมเกิดขึ้นผู้เกี่ยวข้องก็จะสามารถดึงเอาข้อมูลที่ได้จดบันทึกไว้แล้วมาใช้ได้เลยช่วยลดระยะเวลาในการพูดคุยหารือในประเด็นที่ซ้ำซ้อนก่อนหน้านี้ได้ (Rice, 2015)

องค์ประกอบของการร่วมมืออย่างมีประสิทธิภาพของครูที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง

1. การมีส่วนร่วมในความรับผิดชอบต่อผู้เรียนทุกคน (Joint Responsibility)

แม้ว่าในประเด็นการมีส่วนร่วมในความรับผิดชอบต่อผู้เรียนทุกคนจะมีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลางแต่เมื่อพิจารณาข้อมูลจากการสัมภาษณ์พบว่าความเห็นจะถูกแบ่งออกเป็นสองมุมมองคือ 1) มุมมองของครูระดับปฐมวัยและครูระดับประถมศึกษาปีที่ 1 ซึ่งเห็นว่ายังมีการแบ่งแยกระดับชั้นในการทำงานของครูอยู่ ซึ่งอาจจะเป็นเพราะเด็กในความรับผิดชอบของครูทั้งสองระดับเป็นเด็กเล็กจึงต้องได้รับการดูแลอย่างใกล้ชิดครูจึงไม่มีเวลาที่จะไปทำงานร่วมกับนักเรียนชั้นอื่น 2) มุมมองของผู้บริหารและครูฝ่ายวิชาการเห็นว่าภายในโรงเรียนจะมีกิจกรรมส่วนกลางที่โรงเรียนจัดขึ้น ซึ่งในทุกกิจกรรมนั้นครูแต่ละคนต้องเข้าร่วมโดยไม่มีการแบ่งแยกกัน ซึ่งสิ่งนี้ถือว่าเป็นเรื่องที่ดีแล้วยังแสดงให้เห็นถึงความร่วมมือของครูอีกด้วย

2. การมีความยืดหยุ่นต่อความคาดหวัง (Flexible Expectations)

จากการศึกษาสภาพปัจจุบันของความยืดหยุ่นต่อความคาดหวังของครู พบว่าอยู่ในระดับปานกลาง แม้ว่าครูระดับปฐมวัยและครูชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จะมีความคาดหวังต่อผู้เรียน ต่อการจัดการศึกษาที่เหมาะสมกับบริบทของตนเองทั้งฝ่ายปฐมวัย และฝ่ายประถมศึกษาปีที่ 1 แต่สุดท้ายก็มีความจำเป็นต้องปรับเปลี่ยนตามข้อสั่งการจากส่วนกลางหรือผู้บริหาร ถึงแม้ว่าจะเป็นความยากที่ต้องเปลี่ยนแปลงความเชื่อของตนเองในการจัดการศึกษา ทั้งนี้เป็นเพราะความคาดหวังของผู้บังคับบัญชาและกฎระเบียบที่ครูต้องปฏิบัติตามหลีกเลี่ยงไม่ได้ แต่ตามหลักวิชาการแล้วครูควรยึดถือปฏิบัติตามรูปแบบการสอนที่ถูกต้องและเหมาะสมกับผู้เรียนไม่ควรโอนอ่อนหรือปรับเปลี่ยนตามความต้องการของบุคคลอื่นซึ่งอาจจะส่งผลต่อผู้เรียนได้ แต่ครูทั้งสองระดับควรมีความยืดหยุ่นในลักษณะของการร่วมมือกัน สามารถปรับเปลี่ยนความคิดทัศนคติของตนเองเพื่อให้เกิดการร่วมมือกันอย่างมีประสิทธิภาพได้

การร่วมมืออย่างมีประสิทธิภาพของครูในระดับปฐมวัยและชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 นั้นเป็นสิ่งจำเป็นที่จะช่วยเหลือให้เด็กสามารถผ่านพ้นช่วงเวลานี้ไปได้อย่างราบรื่น โดยการร่วมมือของครูจะเป็นไปในลักษณะการสื่อสารแลกเปลี่ยนเรียนรู้ข้อมูลต่าง ๆ และมีการวางแผนการทำงานร่วมกันซึ่งจากผลวิจัยโดยรวม พบว่า ด้านการสื่อสารแลกเปลี่ยนข้อมูล และการวางแผนการทำงานร่วมกันของครูทั้งสองระดับยังอยู่ในระดับน้อย เพื่อให้การร่วมมือของครูทั้งสองระดับเกิดประสิทธิผลอย่างแท้จริงผู้บริหารควรหาแนวทางในการบริหารจัดการเพื่อพัฒนาการร่วมมือของครูให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น เช่น การจัดสรรเวลาอย่างเป็นทางการให้มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกัน จัดประชุมวางแผนการทำงานร่วมกันระหว่างครูทั้งสองระดับ

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลวิจัยไปใช้

1.1 ผู้บริหารสถานศึกษาสามารถนำผลการวิจัยไปใช้เพื่อยกระดับการร่วมมือ สร้างความสัมพันธ์ และความเข้าใจให้กับครูในระดับปฐมวัยและชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ให้มากยิ่งขึ้น

1.2 ผู้บริหารสถานศึกษาต้องสร้างบรรยากาศที่ปลอดภัยและเป็นมิตรให้เกิดขึ้นกับครูปฐมวัยและครูชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ให้ได้เพื่อให้เกิดการพูดคุย และการร่วมมืออย่างเป็นรูปธรรมเนื่องจากการสื่อสารและการร่วมมือที่มีประสิทธิผลของครูทั้งสองระดับจะส่งผลดีต่อผู้เรียนที่กำลังอยู่ในช่วงรอยต่อทางการศึกษา

1.3 ผู้บริหารและครูวิจัยต้องนำข้อมูลที่ได้จากการวิจัยนี้ไปพัฒนาเป็นแนวทางในการบริหารช่วงรอยต่อทางการศึกษาระดับปฐมวัยและชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ของโรงเรียนบ้านน้ำฉาดตามแนวคิดการร่วมมืออย่างมีประสิทธิภาพของครูให้สามารถนำไปปรับใช้ได้อย่างเป็นรูปธรรม เนื่องจากผลการวิจัยพบว่ายังมีองค์ประกอบของการร่วมมืออย่างมีประสิทธิภาพที่ยังอยู่ในระดับน้อยอยู่อีก 4 ด้าน จึงต้องหาแนวทางมาบริหารจัดการเพื่อให้เกิดประโยชน์ต่อการปฏิบัติงานและต่อผู้เรียน

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 เนื่องจากวิจัยในหัวข้อนี้ยังมีการศึกษาน้อยในประเทศไทยจึงควรทำการวิจัยโดยการเก็บข้อมูลในกลุ่มตัวอย่างที่ใหญ่ขึ้นให้สามารถเป็นตัวแทนของประชากรทั้งประเทศได้ เพื่อให้เกิดประโยชน์ในการนำผลวิจัยไปใช้ในการพัฒนาการศึกษาในภาพรวมของประเทศ

2.1 จากการศึกษาของผู้วิจัย พบว่า นอกจากการปรับตัวทางด้านวิชาการที่ผู้เรียนต้องเจอในช่วงรอยต่อทางการศึกษาแล้วนั้น ยังมีด้านอื่น ๆ ที่เด็กจะต้องพบเจอ เช่น ด้านการปรับตัวทางสังคม การใช้ชีวิตประจำวัน ซึ่งในประเด็นเหล่านี้ผู้ปกครองจะมีอิทธิพลต่อเด็กด้วย ดังนั้นในการวิจัยครั้งต่อไปที่เกี่ยวกับด้านการปรับตัวทางสังคมและการใช้ชีวิตประจำวันหรือด้านอื่น ๆ ที่ผู้ปกครองของเด็กมีส่วนเกี่ยวข้องควรจะนำเอาผู้ปกครอง มาเป็นกลุ่มตัวอย่างที่ทำการศึกษาดูด้วย

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

กมลทิพย์ นิ่มคราฐ. (2560). *บทบาทครูในการสร้างรอยเชื่อมต่อการศึกษาระดับปฐมวัยของเด็กเพื่อเข้าสู่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1* (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารการศึกษา). สืบค้นจาก <http://cuir.car.chula.ac.th/handle/123456789/60018>

กระทรวงศึกษาธิการ. (2560). *หลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2560*. สืบค้นจาก https://data.bopp-obec.info/emis/news/news_view.php?ID_New=69798

กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. สืบค้นจาก <http://academic.obec.go.th/newsdetail.php?id=75>

กุลชา ลีโพธิ์กุล. (2555). *สภาพปัญหาและการดำเนินงานของโรงเรียนในการเชื่อมต่อการศึกษาระดับอนุบาลกับระดับประถมศึกษาปีที่ 1 ในกรุงเทพมหานคร* (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารการศึกษา). สืบค้นจาก <http://cuir.car.chula.ac.th/handle/123456789/42228>

ยศวีร์ สายฟ้า. (2557). *รอยเชื่อมต่อการเรียนรู้ระหว่างชั้นเรียนอนุบาลและประถมศึกษา: ก้าวย่างที่สำคัญของเด็กประถมศึกษา*. *วารสารครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย*, 42(3), 143-159. สืบค้นจาก <https://www.tci-thaijo.org/index.php/EDUCU/issue/view/2550>

โรงเรียนบ้านน้ำฉา. (2561). รายงานการประชุม 2561. สุราษฎร์ธานี: โรงเรียนบ้านน้ำฉา.
 โรงเรียนบ้านน้ำฉา. (2560). รายงานการประเมินตนเองโรงเรียนบ้านน้ำฉา 2560. สุราษฎร์ธานี: โรงเรียนบ้านน้ำฉา.
 สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2561). แนวทางการประเมินคุณภาพตามมาตรฐานการศึกษา ระดับปฐมวัย ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานและระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานศูนย์การศึกษาพิเศษ. สืบค้นจาก <https://www.skprivate.go.th/group/detail/94>

ภาษาอังกฤษ

- Chan, W. L. (2012). Expectations for the transition from kindergarten to primary school amongst teachers, parents and children. *Early Child Development and Care*, 182(5), 639-664. Retrieved from <https://www.tandfonline.com/doi/abs/10.1080/03004430.2011.569543>
- Fabian, H., & Dunlop, A.-W. (2007). Outcomes of good practice in transition processes for children entering primary school. *Working Papers in Early Childhood Development*, 42, 1-26. Retrieved from <https://core.ac.uk/download/pdf/12828391.pdf>
- Goddard, Y. L., Goddard, R. D., & Tschannen-Moran, M. (2007). A theoretical and empirical investigation of teacher collaboration for school improvement and student achievement in public elementary schools. *Teachers college record*, 109(4), 877-896. Retrieved from <https://pdfs.semanticscholar.org/c8a9/b72926d14e3632290af4d7eb1de5f175bd2f.pdf>
- Rice, S. (2015). 6 Keys to effective collaboration. *KDP New Teacher Advocate*, 14-15. Retrieved from <https://www.kdp.org/publications/nta/pdf/fall2015/Rice.pdf>
- Skouteris, H., Watson, B., & Lum, J. (2012). Preschool children's transition to formal schooling: The importance of collaboration between teachers, parents and children. *Australasian Journal of Early Childhood*, 37(4), 78-85. Retrieved from <https://journals.sagepub.com/doi/abs/10.1177/183693911203700411>
- Timperley, H., McNaughton, S., Howie, L., & Robinson, V. (2003). Transitioning children from early childhood education to school: Teacher beliefs and transition practices. *Australian Journal of Early Childhood*, 28(2), 32-39. Retrieved from <https://journals.sagepub.com/doi/abs/10.1177/183693910302800207>
- Yeboah, D. A. (2002). Enhancing transition from early childhood phase to primary education: Evidence from the research literature. *Early Years: An International Journal of Research and Development*, 22(1), 51-68. Retrieved from <https://www.tandfonline.com/doi/abs/10.1080/09575140120111517>